

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
Górczyna

1. Nazwa

FOLWARK: (PODWÓRZE II) OBORA (1)

2. Czas powstania

1885 r.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

Górczyna
67-407 Szlichtyngowa

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony
Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A z dn. 30 grudnia 1999 r., poz. 263).

Widok na elewację zachodnią i południową.

Historia.

Zespół folwarczny powstał w II połowie XIX w. Oba podwórza należały do jednego właściciela, był nim Rudolf von Szlichtyng. Jego posiadłość obejmowała 1101 mórg ziemi. Należało do niego oprócz zabudowań gospodarczych 7 dymów z 88 mieszkańcami. Produkcja towarowa nastawiona była głównie na hodowlę bydła. Do majątku właściciela folwarku należała także 1 kolonia puszczańska. Obecnie zachowane budyni gospodarcze i mieszkalne powstawały od końca XIX w. do początku XX w. Park jest starszy od zachowanych budynków folwarcznych, w zasadniczej części uzupełniony jednak młodszymi drzewami. W okresie powojennym zespół przechodzi kolejno pod PGR Koźuchów, od 1965 do 1978 r. rod Kombinat Rolny Stare Strącze, od 1978 do 1980 r. pod PGR - Długie Stare, a od 1980 r. PGR w Górczynie był samodzielnym przedsiębiorstwem. Obecnie jest własnością prywatną.

Opis.

Budynek usytuowany jest na II podwórzu gospodarczo-folwarcznym. Stanowi jego północną granicę, leży na wschód od drogi Wschowa – Szlichtyngowa i na zachód od stodoły (2). Narożnikiem północno-zachodnim styka się z budynkiem sąsiedniego prywatnego gospodarstwa. Budynek wzniesiony z cegły ceramicznej, otynkowany, wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta o dłuższym boku na linii wschód-zachód. Obiekt jest budyniem jednokondygnacyjnym, niepodpiwniczonym, z poddaszem posiadającym ściankę kolankową przeznaczoną na cele magazynowe. Budynek posiada dach dwuspadowy pokryty blachą trapezową. Wszystkie elewacje posiadają wysunięty cokół, pionowy podział przyporami przechodzącymi na wysokości ścianki kolankowej w lizeny oraz poziomy gzymsem koronującym. Przypory wzmocnione są kotwiami tarczowymi.

Wartości.

Zabudowa folwarku pod względem typologicznym nie jest jednolita. Przeważają budynki parterowe założone na rzucie wydłużonego prostokąta, murowane, z dachami dwuspadowymi z wtórnym pokryciem. Zabudowa gospodarcza rozplanowana na zapleczu siedlisk, wokół podwórza: murowana z cegły nieotynkowanej i tynkowanej. Zespół folwarczny prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem pozostałości zabudowy pofolwarczej z połowy XIX wieku.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, mimo braku remontów w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Elewacje posiadają duże ubytki tynku. Budynek po remoncie dachu bez zachowania krycia z dachówki ceramicznej. Budynek na bieżąco użytkowany jako obora dla bydła. Wprowadzone zmiany w wprowadzeniu pokrycia z płyt falistych i blachy są niekorzystne dla wartości obiektu. Budynek traci czytelność i spójność stylistyczną z architekturą okresu w jakim powstał.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**